

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

(2009. március 10.)

Olaszországnak a 2008–2011-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2009/C 70/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2009. március 10-én megvizsgálta Olaszországnak a 2008–2011-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) A régóta fennálló strukturális hiányosságok mellett, amelyek már több éve akadályozzák a termelékenység megfelelő növekedését, a globális visszaesés is súlyosan érinti az olasz gazdaságot, bár az olasz magánszektor alacsony szintű eladósodása és a viszonylag szilárd pénzügyi rendszer eddig bizonyos fokú védelmet nyújtott a pénzügyi válság közvetlen hatása elől. A reál-GDP növekedése Olaszországban már 2007 közepén, jóval a pénzügyi piacok válságának mélyülése előtt határozottan lassult. Ez 2008 második felére a belföldi kereslet gyengülésének és a kivitel csökkenésének hatására recesszióba fordult. Kulcsfontosságú rövid távú kihívást jelent a vállalkozások és a fogyasztók bizalmának helyreállítása, a hitelekhez való hozzáférés biztosítása (különösen a kkv-k számára), a munkaerő-piaci kiigazítás elősegítése a fokozódó munkanélküliség kezelése érdekében, valamint a termelékenységnövekedés feltételeinek javítása és a költségek versenyképességének fokozása. A rendkívül magas államadósság és az ehhez kapcsolódó kamatteher fényében körültekintően egyensúlyt kell teremteni az olasz kormány e kihívásokra adandó válasza és az államháztartás jelentős romlása elkerülésének szükségessége között. A 2009-re tervezett költségvetési irányvonal általánosságban semleges. Ennek alapján a kormány a európai gazdaságélénkítési tervvel (EERP) összehangban 2008

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

novemberében gazdaságélénkítő csomagot fogadott el, mely az alacsony jövedelmű háztartások és cégek támogatására irányul, az állami beruházások egyidejű felgyorsítása mellett. 2009 februárjában további intézkedéseket fogadtak el, amelyek az energiahatékony tartós fogyasztási cikkek iránti kereslet támogatását szolgálják. A gazdasági visszaesés ennek ellenére súlyosan megertherli az olasz államháztartást.

- (3) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv szerint a reál-GDP a 2008-as 0,6 %-os csökkenést követően 2009-ben 2 %-kal tovább csökken. A reál-GDP növekedése várhatóan kis mértékben fellendül 2010-ben, 0,3 %-ra, 2011-ben pedig határozottabban, 1 %-ra. Ezek a makrogazdasági előrejelzések figyelembe veszik a november 28-án elfogadott gazdaságélénkítő intézkedéseket, ezek várható gazdasági hatását azonban nem számszerűsítik. A jelenleg rendelkezésre álló, a program előrejelzéseinek határideje után kibocsátott információk⁽¹⁾ alapján értékelt gazdasági növekedés még a program előrejelzésénél is alacsonyabb lehet. Szintén ennek fényében a program 2009-re szóló foglalkoztatási előrejelzései viszonylag optimistának tűnnek, különösen a ledolgozott órák számát illetően. Ezzel szemben a program inflációra vonatkozó előrejelzései valószerűnek tűnnek. A program inflációs kilátásai, és a fajlagos munkaerőköltségek középtávú növekedésének mérséklődése, amely ezeket megalapozza, arra utalnak, hogy az Olaszország versenyképességében az 1990-es évek vége óta mutatkozó romlást bizonyos fokig sikerült féken tartani.
- (4) A Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzése szerint az államháztartási hiány 2008-ban a GDP 2,8 %-ára nőtt, a program 2007 novemberi aktualizált változatában szereplő 2,2 %-os hiánycéllal szemben. A vártnál magasabb hiány kedvező bázishatás ellenére következett be, tehát annak ellenére, hogy a 2007-es hiány a jelenlegi adatok szerint a GDP 1,6 %-át teszi ki az előző program alapján várt 2,4 % helyett. A jobb 2007-es kiindulási helyzetet azonban a 2008-as, részben a kedvezőtlen gazdasági feltételekhez kapcsolódó fejlemények több, mint ellensúlyozták. Ezenkívül a magasabb kamatlábak következtében nőtték az adósságszolgálati költségek. A gazdasági lassulás hatását meghaladó mértékű bevételkiesés a különböző diszkrecionális intézkedések végrehajtását tükrözi, nevezetesen azt, hogy a (határozatlan időre szóló szerződéssel rendelkező munkavállalók bérével kapcsolatos) járulékcsoökkentést a munkáltatók 2007 helyett csak 2008-ban érvényesítették, emellett az elsődleges lakóingatlanokat terhelő adó teljes eltörlését, valamint – a 2008 végén elfogadott gazdaságösztönzési csomaggal összhangban – egyes adófizetési határidők 2009-re halasztását 2009-re. A strukturális hiány – vagyis a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított hiány – a becslések szerint 2007-hez képest GDP-arányosan 0,5 százalékponttal nőtt. Ezzel szemben a program 2007 novemberi aktualizált változatában 0,25 százalékpontos javulást terveztek.
- (5) A program szerint a hiány a 2008-as, a GDP 2,6 %-át kitevő szintről 2009-ben a GDP 3,7 %-ára nő majd, és így meghaladja a hiányra vonatkozó, a GDP 3 %-át kitevő referenciaértéket. A Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzése ezzel szemben 3,8 %-ra becsüli a hiányt. A hiány növekedése az automatikus stabilizátorok működését tükrözi, miközben a tervezett költségvetési irányvonal általánosságban semleges. Különösen az elsődleges kiadások növekedése, bár történelmi mértékkel mérve mérsékeltnek tekinthető (nominális értéken 3,1 %, az 1999–2007 közötti időszakban átlagosan jellemző 4,5 %-hoz képest), fogja várhatóan nagy mértékben meghaladni a nominális GDP-növekedést. A bevételnövekedés jelentősen lassul, azonban kisebb mértékben, mint az adóalap növekedése, ami egyrészt a gazdaságélénkítési csomaggal és a hároméves költségvetési csomaggal elfogadott egyszeri, illetve tartós diszkrecionális intézkedések együttes hatását, másrészt a társadalombiztosítási járulékok alakulása terén mutatkozó kedvező fejleményeket tükrözi. Az alacsonyabb kamatlábak a kamatkidadások kis mértékű csökkenéséhez vezetnének, amely a magasabb adósságok ellenére bizonyos fokú enyhülést jelentene az államháztartás számára. E fejlemények eredményeként a Bizottság szolgálatai által a program információi alapján újraszámított strukturális egyenleg 2008-hoz képest GDP-arányosan 0,25 százalékponttal javulna.
- (6) A középtávú költségvetési stratégiát illetően a program megerősíti a strukturális értelemben kiegyensúlyozott költségvetési egyenlegre irányuló középtávú költségvetési célkitűzés iránti elkötelezettséget, nem erősíti meg azonban az ennek megvalósítására kitűzött 2011-es határidőt. A gazdasági visszaesés a 2008 nyarán elfogadott hároméves költségvetési csomagban foglalt költségvetési konszolidációs terv elhalasztásához vezet. Újra megfogalmazzák a kiadásalapú kiigazításra tett ígéretet, amely a költségvetési csomagban is szerepelt, nevezetesen az egyes kiadási kategóriákra vonatkozó középtávú előrejelzések és az ezek megvalósítására szolgáló intézkedések nagy vonalakban történő megerősítésével.

⁽¹⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. januári előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

Annak ellenére azonban, hogy a gazdaságélénkítő csomag a tervek szerint a költségvetés szempontjából semleges, végrehajtása a kiadásalapú kiigazítás bizonyos fokú elhalasztásával jár, a beruházások felgyorsítása és a háztartásoknak 2009-ben juttatott egyszeri kifizetések következtében. A 2009-re előre jelzett meredek emelkedést követően a GDP-arányos elsődleges kiadás fokozatosan visszaáll a 2008-ra becsülthez hasonló szintre, a javuló gazdasági feltételeknek és a 2010–2011 folyamán tervezett, nagyon visszafogott éves emeléseknek köszönhetően (nominális értelemben átlagosan 0,8 %). A GDP-arányos bevétel az előrejelzések szerint 2008 és 2011 között kis mértékben nő. Az államháztartási hiány 2009-ben éri el csúcspontját, majd ezt követően 2010-ben a GDP 3,3 %-ára, 2011-ben a GDP 2,9 %-ára csökken. A kamatkidadások 2010-től várható növekedése arra utal, hogy az elsődleges egyenleg a tervek szerint gyorsabb ütemben fog javulni. Az újraszámított strukturális egyenleg 2010-ben és 2011-ben tovább javul majd, összesen GDP-arányosan 1 százalékponttal. A 2010–2011 során tervezett költségvetési konszolidációt a rendkívül magas államadósságból eredő kényszerek befolyásolják. A bruttó államadósság aránya, amely 2008-ban – az olasz központi bank által elővigyázatosságból végrehajtott likvideszköz-akkumulációt is tükrözve – már majdnem elérte a GDP 106 %-át, 2009-ben és 2010-ben várhatóan tovább nő majd, a GDP 112 %-át kitevő legmagasabb szintig, mielőtt 2011-ben kis mértékben, 111,6 %-ra csökkenne. E fejlemények fő mozgatórugója a tervezett alacsony elsődleges többlet és a nominális GDP mérsékelt növekedése. A programban előre jelzett államadósság-változás (stock-flow adjustment) viszonylag alacsony mértékű, de nem tartalmazza a gazdaságélénkítési csomaggal elfogadott bankfeltőkésítési program esetleges végrehajtását, mivel azt még nem vették igénybe.

- (7) A hiány a program által lefedett időszak teljes egészében magasabb lehet a programban előre jelzetttnél. Először is, a gazdasági növekedés alacsonyabb lehet. Másodsor, ahhoz, hogy az elsődleges kiadások 2010–2011 folyamán csak mérsékelt emelkedjenek, a 2008 nyarán elfogadott hároméves csomag alapjául szolgáló kiadásalapú kiigazítás szigorú végrehajtására van szükség a kormányzat minden szintjén. Harmadsor, előfordulhat, hogy a kormány társadalombiztosítási járulékokra vonatkozó 2009-es előrejelzései nem valósulnak meg, tekintettel az ezek alapjául szolgáló viszonylag kedvező foglalkoztatás-növekedési feltételezésekre. Végül, bár a tervek szerint ezeket teljes mértékben finanszírozzák, a 2008 novemberében elfogadott gazdaságélénkítési csomag és a 2009 februárjában elfogadott (a programban nem szereplő), a tartós fogyasztási cikkek vásárlását szolgáló új költségvetési ösztönzők kihatással lehetnek a 2009-es költségvetési eredményre. Ugyanezek okokból 2009-től az adóssághányad a programban előirányozottnál kedvezőtlenebbül is alakulhat. A banki ágazatnak juttatott esetleges tőkeinjekciók szintén hatással lehetnek a bruttó adóssághányadra.
- (8) Az előregedés hosszú távú költségvetési hatása Olaszországban kisebb az uniós átlagnál, mivel a nyugdíjkiadások az elfogadott nyugdíjreformnak köszönhetően az uniós átlagnál kisebb mértékben nőttek. A nyugdíjkiadások GDP-hez viszonyított aránya még mindig a legmagasabbak között van az Európai Unióban, és az előrejelzések attól a feltételezéstől függenek, hogy az elfogadott reformokat teljes mértékben végrehajjtják, és különösen, hogy a felülvizsgált biztosításmatematikai együtthatókat, amelyek teljes mértékben összhangban állnak a megreformált nyugdíjrendszer alapját képező járulékelvvel, 2010-től alkalmazzák. További intézkedéseket is meg lehetne még fontolni, nevezetesen a nyugdíjkorhatár további emelését, különösen a nők esetében. Ez lehetővé tenné a szociális kiadások újraelosztását annak érdekében, hogy a munkanélküli ellátások átfogóbb és egységesebb rendszerét lehessen kialakítani, amely a munkavállalás megfelelő ösztönzését és hatékony munkaerő-piaci aktiválási politikákat biztosítana. A programban előre jelzett 2008-as költségvetési egyenleg, bár az előző változat kiindulási helyzeténél némileg rosszabb, elegendő lenne a jelenlegi adóssághányad stabilizálásához, azonban nem járulna hozzá a népesség előregedése miatt várható hosszú távú költségvetési hatás ellensúlyozásához. A bruttó adósság jelenlegi szintje is jóval meghaladja a Szerződésben foglalt referenciaértéket. Magas elsődleges többletek elérése és fenntartása középtávon hozzájárulhat az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos közepes kockázatok csökkentéséhez.
- (9) Az elmúlt évek során jelentős haladást értek el a költségvetési keret javítása terén, ami kulcsfontosságú előfeltételét jelenti a kiadásalapú kiigazítás hiteles középtávú stratégiájának, amelyet a közkiadások jobb költséghatékonysága és eredményessége támaszt alá. A 2008 nyarán elfogadott hároméves költségvetési csomag az egyes kiadási tételekre vonatkozó részletes éves összegkorlátok meghatározásával és ezek széleskörű intézkedésekkel való alátámasztásával erősíti a középtávú költségvetési keretet. A költségvetési intézmények javítása érdekében számos további kezdeményezést vezettek be. Az állami költségvetés szerkezetét programalapú csoportosítás bevezetésével racionalizálták, amely a források jobb elosztását teszi lehetővé a kormányzati politikai célkitűzésekkel összhangban. A minisztériumok számára nagyobb rugalmasságot biztosítottak a tekintetben, hogy a prioritásoknak megfelelően

forrásokat csoportosíthatóknak át egyes kiadási programok között. Öt minisztériumban a kiadások felülvizsgálatára irányuló kísérleti programot folytattak le a közkiadások költséghatékonyságának értékelése érdekében, ezt most a költségvetési eljárás szerves részévé kívánják tenni. Megerősítették a belföldi stabilitási paktum végrehajtási mechanizmusait, amelyek a kormányzat különböző szintjei közötti költségvetési kapcsolatokat szabályozzák. Végül fontos lépéseket tesznek a közigazgatás eredményességének és költséghatékonyságának javítása érdekében, többek között a rendelkezésre álló erőforrások ésszerűbb felhasználásának ösztönzése és az érdekem fokozottabb jutalmazása révén. Előretételezve a költségvetési irányítás előtt álló egyik fő kihívás a költségvetési federalizmus új keretének megtervezése, amely biztosítja a helyi önkormányzatok elszámoltathatóságát és ösztönzi a hatékonyságot.

- (10) 2008 végén a pénzügyi világválságra válaszul az olasz hatóságok számos, a betétesek védelmére és a bankok megfelelő likviditásának és tőkésítésének fenntartására irányuló intézkedést hoztak. Ezek 2009 végéig lehetővé teszik a kormány számára, hogy tőkeinjekciót juttasson a tőkehiányos bankoknak és öt évig terjedő időszakra garanciát vállaljon az új banki kötelezettségvállalásokért. Ezenkívül a lakossági bankbetétekre vonatkozóan kiegészítő állami garanciát kínálnak, tovább erősítve ezzel az Olaszországban a bankközi betétbiztosítási rendszer által nyújtott, már eddig is magas szintű védelmet (ez valamivel 100 000 EUR-t meghaladó összegig biztosít fedezetet). Végül annak érdekében, hogy erősítsék a rendszer gazdasági tevékenységek finanszírozására való általános képességét, engedélyezték a gazdasági és pénzügyminisztériumnak, hogy a tőzsdén jegyzett, stabil bankok által kiadott pénzügyi eszközöket jegyezzen, amelyek szavatoló tőkének minősülnek.

Az állami beavatkozást, amelyet a program 10 milliárd EUR-ra (hozzávetőlegesen a GDP 0,7 %-ára) becsül, átmenetinek szánják, és az azt igénybe vevő bankoknak vállalniuk kell, hogy megfelelő feltételek mellett nyújtanak hiteleket a háztartásoknak és kkv-knak.

- (11) Az általánosságban semleges költségvetési helyzetben a kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban intézkedéseket tett a gazdaságnak 2009-ben a GDP körülbelül 0,4 %-ának, 2010-ben 0,2 %-ának megfelelő összeggel való támogatására. Ezen intézkedések költségvetési hatását a hivatalos becslések szerint teljes mértékben ellensúlyozzák az egyszeri bevételek, valamint néhány tartós adóemelés, amelyek főként az adókiadások és az adóelkerülés elleni küzdelemből erednek. A háztartások rendelkezésre álló jövedelmének támogatására és a fogyasztók bizalmának helyreállítására irányuló intézkedések között szerepel az alacsony jövedelemmel rendelkező háztartásoknak nyújtott egyszeri pénzügyi juttatás, a munkanélküli segély kiterjesztése az atipikus munkavállalókra és egyes közelműdíjak befagyasztása. A vállalkozások támogatására főként az adófizetési határidők elhalasztása és a társasági adóterhek csökkentése formájában kerül sor. A teljesítményhez kötődő bérezést érintő adókedvezmény célja a termelékenység ösztönzése a munkaerő költségeinek egyidejű csökkentése mellett. Végül a kormány megkísérli átcsoportosítani a rendelkezésre álló uniós és nemzeti forrásokat annak érdekében, hogy felgyorsítsa az elsőbbséget élvező infrastrukturális projektek végrehajtását. Az intézkedések célzottak és kellő időben érkeznek – feltéve, hogy az állami beruházások tervezett felgyorsítása megvalósul –, valamint nagyobb részük átmeneti jellegű. Így visszafordíthatóságuk biztosított, bár nem teljes mértékben. A csomag a rendkívül magas adóssághányad fényében a gazdasági visszaesésre adott megfelelő válasznak tekinthető. Ebben az összefüggésben, és tekintettel a termelékenységgel összefüggő kihívás kezelésére és a külső versenyhelyzet javításának szükségességére, a strukturális reformok különösen relevánsak Olaszország számára, a verseny keretének erősítését is ideértve. Néhány már bejelentett strukturális intézkedés, amennyiben ezeket már 2009-ben megvalósítják, még inkább elősegítheti a gazdaság fellendülését és javíthatja rugalmasságát. Ezen intézkedések között szerepelnek az ipari innováció ösztönzését szolgáló, a megújuló energiaforrások használatát és az energiatakarékosságot előmozdító, valamint az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló kezdeményezések. A szociális partnerek által nemrégiben a béralku keretének módosítása felé tett lépések, a teljesítményhez kötődő bérezésre vonatkozó költségvetési ösztönzőkkel együtt a fizetések és a termelékenység alakulása közötti nagyobb összhanghoz vezethetnek. Ezek az intézkedések a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia keretében 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt közép-távú reformtervhez és az országspecifikus ajánlásokhoz kapcsolódnak.

- (12) Az előrejelzések szerint a hiány 2009-ben nő, majd ezt követően a programidőszak alatt fokozatosan csökken. A programban tervezetteknek megfelelően az államháztartási hiánynak 2011-re a GDP 3 %-a alá történő csökkentése azonban a költségvetési fegyelem melletti erős elkötelezettséget és szükség esetén a további intézkedések elfogadására való készséget tesz szükségessé. Az adóssághányad a programidőszak során nőni fog, egyre inkább távolodva a referenciaértéktől.

- (13) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program tartalmaz minden előírt adatot, és a nem kötelező adatok legtöbbjét is ⁽¹⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a költségvetési politika és a 2009-es évre vonatkozó gazdaságélénkítési csomag összhangban van az európai gazdaságélénkítési tervvel (EERP), és a rendkívül magas adóssághányadra tekintettel megfelelőnek tekinthető. Az államháztartási hiány – a pénzügyi válsághoz kapcsolódó erős gazdasági visszaesést tükrözve – 2009-ben várhatóan jelentősen a GDP 3 %-át kitevő referenciaérték fölé emelkedik. 2010-re és 2011-re a program kiadásalapú kiigazítást tervez, amely 2011-ben már valamivel a GDP 3 %-a alá viheti a hiányt. A programidőszak során azonban meghiúsulhat a hiánycélok elérése, tekintettel arra, hogy a gazdasági növekedés még a tervezettnél is alacsonyabb lehet. Ezenkívül az elsődleges kiadások tervezett korlátozásának végrehajtása terén is mutatkozhatnak esetleges csúszások, annak ellenére, hogy a jobbá tett költségvetési keret javítja a költségvetési fegyelem és a kiadások hatékonyságának feltételeit. Az adóssághányad a 2007-es, a GDP 104,1 %-át kitevő szintről a programidőszak végére várhatóan a GDP 111 %-a fölé emelkedik. A bruttó adóssághányad emellett a banki ágazatnak juttatott esetleges tőkeinjekciók következtében is tovább emelkedhet. Végül fontos strukturális gyengeségek még mindig akadályozzák Olaszországban a termelékenység tartós növekedését és rontják külső versenyhelyzetét, míg a szociális kiadások jelenlegi összetétele nem támogatja a munkaerő-piaci kiigazítást.

A fenti értékelés alapján Olaszország felkérést kap arra, hogy:

- i. a tervezettnél megfelelően hajtsa végre a 2009-re szóló költségvetési intézkedéseket és határozottan kövesse a programidőszakra tervezett strukturális kiigazítási pályát annak érdekében, hogy tartós csökkenési pályára állítsa a rendkívül magas adóssághányadot és biztosítsa az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát;
- ii. folytassa a költségvetési irányítás javítása terén tett előrehaladást, és alakítsa ki a költségvetési föderalizmus új keretét, amely biztosítja a helyi önkormányzatok elszámoltathatóságát és alátámasztja a költségvetési fegyelmet;
- iii. folytassa az államháztartás minőségének javítására irányuló törekvéseket, a hangsúlyt a kiadások hatékonyságára és összetételére helyezve, valamint átcsoportosítva a szociális kiadásokat annak érdekében, hogy a munkanélküli ellátások átfogóbb és egységesebb rendszerét lehessen létrehozni, amely a munkavállalás megfelelő ösztönzését és hatékony munkaerő-piaci aktiválási politikákat biztosítana, a költségvetési konszolidációs folyamat veszélyeztetése nélkül.

A kulcsfontosságú makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2007	2008	2009	2010	2011
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2009. február	1,5	- 0,6	- 2,0	0,3	1,0
	BIZ 2009. január	1,5	- 0,6	- 2,0	0,3	n.a.
	SP 2007. november	1,9	1,5	1,6	1,7	1,8
HICP infláció (%)	SP 2009. február	2,0	3,5	1,2	1,7	2,0
	BIZ 2009. január	2,0	3,5	1,2	2,2	n.a.
	SP 2007. november	1,9	2,0	2,0	1,8	1,9

⁽¹⁾ A nem kötelező adatok terén fennálló hiányosságok között a kiadások feladatkörök szerinti bontása és az államadósság alakulásának tényezőire vonatkozó egyes adatok szerepelnek.

		2007	2008	2009	2010	2011
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2009. február	1,7	0,3	- 2,3	- 2,7	- 2,5
	BIZ 2009. január ⁽²⁾	1,8	0,3	- 2,3	- 2,7	n.a.
	SP 2007. november	- 0,6	- 0,6	- 0,6	- 0,6	- 0,6
A külfölddel szembeni nettó hitelnyújtás/hitel- felvétel (a GDP %-ában)	SP 2009. február	- 1,6	- 1,6	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	BIZ 2009. január	- 1,6	- 2,2	- 1,3	- 1,5	n.a.
	SP 2007. november	- 1,3	- 0,8	- 0,6	- 0,4	- 0,2
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2009. február	46,6	46,4	46,8	46,8	46,6
	BIZ 2009. január	46,6	46,4	46,5	46,5	n.a.
	SP 2007. november	46,2	46,3	45,9	45,8	45,7
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2009. február	48,2	49,0	50,5	50,0	49,5
	BIZ 2009. január	48,2	49,2	50,3	50,2	n.a.
	SP 2007. november	48,6	48,5	47,9	47,3	47,0
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. február	- 1,6	- 2,6	- 3,7	- 3,3	- 2,9
	BIZ 2009. január	- 1,6	- 2,8	- 3,8	- 3,7	n.a.
	SP 2007. november	- 2,4	- 2,2	- 1,5	- 0,7	0,0
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. február	3,4	2,5	1,3	1,9	2,6
	BIZ 2009. január	3,4	2,3	1,0	1,2	n.a.
	SP 2007. november	2,5	2,6	3,4	4,2	4,9
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. február	- 2,4	- 2,7	- 2,6	- 1,9	- 1,6
	BIZ 2009. január	- 2,5	- 2,9	- 2,7	- 2,4	n.a.
	SP 2007. november	- 2,0	- 1,9	- 1,2	- 0,4	0,2
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. február	- 2,5	- 2,9	- 2,7	- 2,0	- 1,7
	BIZ 2009. január	- 2,6	- 3,1	- 2,8	- 2,5	n.a.
	SP 2007. november	- 2,2	- 2,0	- 1,3	- 0,5	0,2

		2007	2008	2009	2010	2011
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2009. február	104,1	105,9	110,5	112,0	111,6
	BIZ 2009. január	104,1	105,7	109,3	110,3	n.a.
	SP 2007. november	105,0	103,5	101,5	98,5	95,1

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.
- (²) A 2007–2010 közötti időszakra vonatkozóan 1,1 %-os, 0,9 %-os, 0,6 %-os és 0,7 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. Az egyszeri és más átmeneti intézkedések 2007-ben a GDP 0,1 %-át, 2008-ban a GDP 0,2 %-át és 2009–2011 között a GDP 0,1 %-át teszik ki; a legújabb program és a Bizottság szolgálatainak januári időközi előrejelzése szerint valamennyi hiánycsökkentő.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzései (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.